

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

עניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בורדה אורי יצחק

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, ב-2 עבירות של בעילה אסורה בהסכמה לפי סעיף 346(א), וב-2 עבירות של מעשה סדום לפי סעיף 347(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

על פי עובדות כתב האישום, כפי שהוכחו, בשנת 2004, הנאשם (יליד 1953) הכיר את א', ילידת 1.9.1988 (להלן: "המתלוננת") דרך צ'ט באינטרנט. בין הנאשם והמתלוננת התפתחה מערכת יחסים במהלכה הם שוחחו במשך מספר שבועות, הן דרך האינטרנט והן בטלפון (לרבות באמצעות הודעות SMS). באחת השיחות הטלפוניות שניהלו השניים, כבר ביום הראשון בו הכירו, מסרה המתלוננת לנאשם את שמה וגילה האמיתיים, דהיינו: שטרם מלאו לה 16 שנה. השיחות היו בעיקרן בנושאים מיניים, אותם יזם הנאשם. בהמשך לחץ הנאשם על המתלוננת להיפגש עימו, תוך שהוא מבהיר לה כי מטרת הפגישה היא לצרכי מין.

בהמשך מפרט כתב האישום את שלוש הפגישות שהתקיימו בין הנאשם למתלוננת: הפגישה הראשון התקיימה בסביבות אפריל-מאי 2004, בקניון "הראל" במבשרת ציון. במהלך הפגישה אמר הנאשם למתלוננת דברים בעלי אופי מיני וליטף את ירכה. הפגישה השנייה נערכה ביום 13.5.04 בקניון "הראל". בהמשך נסעו הנאשם והמתלוננת לעין חמד, שם ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מיניים, לרבות החדרת אצבעותיו לאיבר המין שלה, ועוד כמפורט בכתב האישום. לאחר מכן חזרו השניים לחניון של קניון "הראל", שם החדיר הנאשם את איבר מינו לפיה של המתלוננת והגיע לפורקן מיני. הפגישה השלישית התקיימה במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך שנת הלימודים 2004, אז אסף הנאשם את המתלוננת למכוניתו ונסע עימה לשמורת טבע באזור מבשרת ציון.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

בהגיעם למקום ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מיניים לרבות החדרת אצבעותיו לאיבר מינה וכן מין אוראלי.
הכול כמפורט בהרחבה בכתב האישום וכפי שתואר בהכרעת הדין.

2. הצהרת נפגע:

ב"כ המאשימה הגישה הצהרת נפגע שכתבה המתלוננת בכתב ידה.
המתלוננת הצהירה כי מאז האירועים היא מרגישה שחייה הסתיימו, היא בוכה כל הזמן ופוחדת מאד. היא הפכה להיות תלותית במשפחתה, לא מסוגלת לעשות לבד את הדברים הבסיסיים: מפחדת להתקלח עם דלת סגורה, מפחדת להיות בבית לבד, מפחדת לצאת ולהיכנס למקומות, מפחדת להיכנס ולצאת ממכוניות לבד כי כל הזמן מפחדת שהנאשם יארוב לה. כל הזמן חושבת שהנאשם עוקב אחריה ואורב לה. כל הקשרים החברתיים שלה נמחקו, אך בין כה אין לה מצב רוח לצאת מהבית. כל המשפחה סובלת מכך. רוצה להמשיך הלאה, אך זה קשה. התחילה לקחת כדורים נוגדי דיכאון וחרדה והולכת לפגישות טיפוליות רבות. לדברי המתלוננת, כל משפחתה נפגעה מהאירוע. היא ציינה כי כלל לא רצתה להתלונן ועשתה כן מאחר שאביה ואחותה אמרו לה שבנות נוספות עלולות להפגע.

הצהרת המתלוננת צורף מכתב החתום על ידי פרופ' פנחס דנון, מיום 24.12.09, לפיו המתלוננת מוכרת לו מהעבר וטופלה אצלו עקב דיכאון וחרדה, כולל התפרצויות בכי, חרדות, הפרעות בשינה, וחששות שאנשים "עלולים לפגוע בה". לדבריו הוחלט להתחיל טיפול בנוגדי דיכאון וחרדה. במכתבו ציין פרופ' דנון כי המתלוננת אינה מסוגלת להופיע בפני בית משפט או לתת תצהיר בפרקליטות עקב מצבה הנפשי כעת.

3. להגנתו של הנאשם העידו מספר עדים:

אחיו של הנאשם העיד כי הוא רוצה להציג את אורי האמיתי, אורי האח, האבא והבעל. ציין כי הנאשם תמיד היווה לו ולילדיו מודל לחיקוי, וכל הערכים שהם נר לרגליו הם הערכים שקיבל מהנאשם. הנאשם אדם שקט ומופנים המתקשה להפגין רגשות, וכל עיסוקיו הצריכו אותו לשמור על איפוק: צלילה, אומנויות לחימה. הנאשם תרם רבות

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

לחברה בצלילה, התנדב במשטרת ישראל ביחידת הצוללים, היה חלק מהפוליטיקה המקומית והארצית, וגם עשה סרטים חשובים לחברה.

מאז תחילת הפרשה חרב עולמם של הנאשם ומשפחתו. חברים הפנו לו גב, פוליטיקאים נעלמו. הנאשם כבר לא יכול לעסוק ברוב עיסוקיו. הוא איבד הכול. הוא נאלץ להתמודד עם רגשי אשם, עם אשתו והילדים. מצבו הכלכלי הידרדר. הנאשם עושה הכול כדי לשמור על התא המשפחתי ולשדר שהכול בסדר, אך הוא יודע שבתוכו הנאשם מפורק. לדבריו הכנסתו של הנאשם לכלא תפגע בו קשות, הנאשם יצא משם ממורמר והדבר יכול להרוס את משפחתו. הנאשם יכול לשלם את חובו לחברה בדרכים רבות. הוא לא רצידיביסט, הוא אדם מהשורה, מלח הארץ, שגם אם טעה הרי שמדובר במעידה חד פעמית ולא בחלק משגרת יומו או מאישיותו.

אחיו של הנאשם התייחס לצפוי לנאשם אם יישלח לכלא, כמפורט בפרוטוקול.

אפרת, בתו של הנאשם, העידה בבכי שאביה הוא האדם הדואג והאכפתי ביותר שהיא מכירה, האדם הראשון אליו היא מתקשרת כשהיא בצרה. מרגישה שהוא כבר לא איתם, וחוששת מזה. אביה הקדיש את כל חייו למשפחה ולחברים, תמיד עזר לכל מי שביקש. מעולם לא העז לפגוע באדם אחר וגם כשהיה קשה, תמיד היה בגישה חיובית. מזה 4 שנים המשפחה מפורקת, מנסים להמשיך הלאה ולתמוך האחד בשני. אביה מרצה את העונש כבר 4 שנים, מתמודד עם הבושה והתסכול. לשלוח את הנאשם למאסר יהיה להרוס את המשפחה. הם הדבר היחיד שנשאר לו. הבת ביקשה שבית המשפט יחוס עליה ועל המשפחה, ויתחשב בנאשם.

מר שמי שיינפלד, שהינו חבר של הנאשם ומכיר אותו כ-10 שנים במסגרת עבודתם בתעשיית הסרטים, העיד כי לנאשם יש תכונות נדירות, ידע רחב, רגישות ונאמנות. הוא בקשר יומיומי עם הנאשם, לא רק בגלל עבודתו אלא בגלל תכונותיו הנדירות. הוא מכיר גם את משפחתו האוהבת והנאמנה. בדבריו ביקש להקל בעונשו של הנאשם. הוא ציין כי הוא מכיר בחומרת הסעיפים בהם הורשע הנאשם, אך העונש שולם כבר על ידי הנאשם, שבשנים האחרונות עובר סיוט מתמשך. לדבריו שליחתו של הנאשם למאסר בפועל עלולה להיות בלתי הפיכה מבחינה מקצועית.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

4. הערכת מסוכנות:

על פי האמור בחוות הדעת של הקרימינולוגית נטע שפרן מהמרכז להערכת מסוכנות, הנאשם יליד 1953, נשוי מזה 33 שנים ואב לשלושה בוגרים, בגילאים 30, 25 ו-22, בעל השכלה של 17 שנות לימוד. הנאשם מהנדס אלקטרוניקה ומחשבים במקצועו, עובד מזה שנים רבות כמפיק סרטים דקומנטרים כעצמאי. תושב באר שבע.

תוארו עברו וילדותו של הנאשם. משפחתו מתוארת כנורמטיבית, ללא מעורבות בפלילים. נאמר כי הנאשם תיאר את חיי הנישואים כטובים, וכי במהלכם הם חוו שני משברים: האחד בשל הידרדרות כלכלית בשנת 2000, והשני כיום, בעקבות ההרשעה.

הנאשם סיפר בהרחבה אודות הסרט שהפיק ואף תיאר רבות את הבעייתיות והקלות בה ניתן לנצל קטינות באינטרנט. הקרמינולוגית התרשמה שהנאשם מנסה להרחיק כך את נושא השיחה מהעבירות שביצע, תוך שהוא מתעלם מהעובדה שהוא עצמו הורשע בכך שניצל קטינה אותה הכיר דרך האינטרנט.

ביחס לעבירות הנאשם הכחיש כי נגע במתלוננת. גירסתו מפורטת בהרחבה בחוות הדעת. כשנשאל האם יכול להיות שפגע בקורבן, ענה: "צר לי אם פגעתי בה או נטעתי בה תקוות וברגע שלא התממשו גרם לה לעשות מה שעשתה". הכחיש מכל וכל שפגע בקורבן וטען שכלל לא נגע בה. טוען כי היא בדתה מליבה את הסיפור לאחר שהתאהבה בו ונפגעה.

לסיכום ציינה גב' שפרן כי מדובר בגבר מרקע נורמטיבי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי למעט העבירות בהן הורשע. אין מאפיינים אלימים בהתנהגותו, אין עדות לרקע התמכרותי. בהתייחסותו לעבירות שביצע ניכר שימוש נרחב במנגנוני הגנה מסוג הכחשה והשלכה. לא לוקח אחריות למעשיו וניכר עיוות חשיבה בדברים שחושב על הקורבן. לא גילה אמפטיה כלפי הקורבן, התמקד רק במחיר שהוא עלול לשלם אם ישלח למאסר בפועל.

עוד ציינה כי כי עצם ההרשעה וההליכים הפליליים מהווים גורם הרתעה רב משמעות. לאור כל זאת, ובשקלול פקטורים סטטיים ודינאמיים וההתרשמות הקלינית, קבעה הקרמינולוגית כי לנאשם רמת מסוכנות נמוכה.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

5. טענות המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הדגישה בטעוניה את מצבה הקשה של המתלוננת, שהביא לכך שהיא ובני משפחתה לא הגיעו לבית המשפט בישיבת הטעונים לעונש. המתלוננת גם החליטה לוותר על תסקיר נפגע, לאור קשייה לעמוד בפני גורם נוסף ולספר שוב את סיפורה מההתחלה. לכן הסתפקה בהגשת הצהרת נפגע.

לדברי ב"כ המאשימה, פרשה זו שונה מפרשיות אחרות המתייחסות לעבירה של בעילה אסורה בהסכמה, שכן מרבית המקרים מתייחסים לרומן של ממש, סיפור אהבה, בו יש הסכמה מלאה למעשים, כשהחריגה מהנורמה באה לידי ביטוי בגיל המעורבים. ואילו כאן מדובר בנסיבות שונות וחמורות יותר: אין כאן רומן, ואף אם הקשר התחיל בצורה סתמית, אולי כסוג של "אוזן קשבת", הרי שבמהרה הפך הקשר לכפייתי ולמלכודת ובסופו הפך לכוחנות של ממש. בסופו של דבר המעשים שנעשו נעים במתחם שבין "בעילה אסורה בהסכמה" לבין "בעילה בכוח". המתלוננת גם העידה ואמרה שלא רצתה את המעשים, סלדה מהם ובכתה, כך שמדובר ביחס נצלני של הנאשם כלפי המתלוננת. בטעוניה התייחסה למספר נסיבות לחומרה:

- א. מעשי הנאשם אינם מעידה חד פעמית, פיתוי של רגע אחד, אלא תוצאה של תהליך של מספר חודשים, קשר יומיומי, במהלכו הנאשם הבין וידע את הנזק של הפגיעה במתלוננת, והתעלם מכך לחלוטין לטובת עצמו. גם כשהנאשם והמתלוננת נפגשים, ביוזמת הנאשם, והוא רואה כי המתלוננת ילדה קטנה וצעירה הנוהגת בתמימות, הנאשם אינו עוצר מלכת, ומפגש זה מוליד שני מפגשים נוספים.
- ב. גרסתו של הנאשם מקוממת ומעידה עד כמה הנאשם מרוכז בעצמו ואדיש לפגיעה במתלוננת. הנאשם הציג את המתלוננת כסטטיסטית, "עכבר מעבדה" בניסוי אותו ערך. הנאשם לא התעניין במתלוננת ולא ראה אותה ואת נפשה הרכה.
- ג. תוצאת המעשים, הנזק שנגרם למתלוננת - המתלוננת חוותה את האירועים כתאונה, כאסון. כגודל התקווה ואולי החלום שהיו לה בתחילת הקשר עם הנאשם, כך גודל שברו של אותו חלום במפץ שהיא חוותה. המתלוננת חזרה והאשימה את עצמה על כך שנכנסה לקשר מרצונה בתמימות, וחשה עצמה שותפה למעשה. גם היום המתלוננת חשה נרדפת, היא דורשת השגחה של המשפחה, לדבריה עד היום היא לא מתקלחת לבד. מפנה להצהרת נפגע. לדברי ב"כ המאשימה, יתכן

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

שהמתלוננת היא "גולגולת דקה", אך אלה העובדות. המתלוננת נמצאת בטיפול נפשי קבוע כבר שנים ואף החלה ליטול תרופות, כך שמצבה, מאז שעמדה על דוכן העדים, רק החמיר. נוסף לכך ישנו נזק עקיף למשפחה. עולמה של המשפחה היטלטל לגמרי, וניתן לראות זאת גם בעובדה שאחותה של המתלוננת ילדה בלידה מוקדמת בשל הלחץ מהדברים. המחיר שהמשפחה משלמת עדיין לא הסתיים, המתלוננת עדיין תלויה בבני משפחתה.

ד. פער הגילאים בין המתלוננת לנאשם. ברור כי בשל גילה של המתלוננת לא היו לה הכוחות לצאת מהקשר ולהבין את טיבו.

ה. נסיבות הקשר והפיתוי שנעשו דרך האינטרנט. המתלוננת נפלה לקשר בתמימות מוחלטת, בביתה שלה, בתוך חדרה, בצורה אקראית ונורמאלית. ישנה חומרה מיוחדת בנוגע לעבירות באינטרנט, שהוא העולם של כולנו ובמיוחד של בני נוער. הפיתוי בו קל והקשר נגיש. זוהי הפשיעה החדשה, והמדיה הזו טומנת בחובה סכנות חמורות. הסכנה כאן נמצאת בבית עצמו, במקומות הכי פרטיים ואישיים של הקטין, ולהורים אין דרך לפקח על כך. האירוניה במקרה זה היא בכך שהנאשם הוא זה שהזהיר מפני הסכנות הללו בסרט שערך, והדבר פועל לחובתו, שכן בגלל תחום עיסוקו הוא מודע לקלות ולהשפעה של מדיה זו על קטינים.

ב"כ המאשימה הדגישה שלא היה שיהוי בהגשת כתב האישום שכן הוא הוגש חודשים ספורים לאחר שהתיק הגיע למאשימה.

כן ציינה כי המתלוננת אינה ילדת רחוב או נערה בסיכון. מדובר בבת טובים, נערה נורמטיבית ממשפחה חמה, בעלת חברות, השכלה טובה. נערה עם פוטנציאל לחיים בריאים ולעתיד טוב ונורמאלי. וכאן נקטע כל זה במעשיו של הנאשם. בגיל צעיר מאד היא פגשה בטראומה, בשקר, בניצול. המתלוננת חוותה חוסר אמון, טיפולים נפשיים, תרופות פסיכיאטריות, תלות במשפחה שלמעשה לא הסתיימה עד היום.

הנאשם ניצל את החולשות בגללן התפתחה המתלוננת לקשר ונפלה לבור, ובדיוק אלה החולשות שהקשו עליה ומנעו ממנה לצאת מהקשר גם כאשר הבינה שמדובר בקשר חולה. הנאשם נכנס לחייה של המתלוננת בקלות, התעלם מכל ההשפעות עליה ועל מצבה, והפך אותה לשבר כלי. את מצבה ניתן היה לראות בעת שהעידה בבית המשפט, כשעמדה על דוכן העדים ובכתה.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

בכל השיחות והפגישות ביניהם התמקד הנאשם בתכנים מיניים, ולא הרפה גם כשהבין כמה המתלוננת תלויה בו וכמה היא שברירית ועדינה. בסופם של דברים ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מיניים ממש, תוך שהיא בוכה ובוכה. הנאשם היה מודע לאורך כל הדרך למצבה של המתלוננת, ידע מה הוא רוצה ופעל כל הדרך למטרה אחת: סיפוק המיני. בנוגע להערכת המסוכנות של הנאשם, ציינה שעולה ממנה כי הנאשם לא מבין את מצבה של המתלוננת ואין לו כל סימפטיה ואהדה אליה, ושום קבלה של אחריות. גם אם בסופו של דבר הערכת המסוכנות היא נמוכה, עדיין ניתן ללמוד ממנה על יחסו של הנאשם לעבירה.

ב"כ המאשימה הדגישה שנסיבות ביצוע העבירות נמצאות ברף העליון של חומרת העבירות, המחייבות עונש מאסר ממש. לכן עותרים לעונש מאסר משמעותי, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת.

לקולא ציינה כי לנאשם אין עבר פלילי, הוא בן אדם נורמטיבי, נשוי ואב למשפחה.

6. טעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם ציינה בטעוניה כי הנאשם נמצא כיום בצומת בחייו, כאשר הוא מבקש שבית המשפט יבחר בדרך שתראה לו את האור בקצה המנהרה, את התקווה והסיכוי לשיקום, וזאת יעשה על ידי מאסר על תנאי ולחילופין, במקרה הגרוע, ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. מאידך, אם בית המשפט יחמיר עם הנאשם וישלח אותו למאסר בפועל, אזי אין בדרך זו כל אור בקצה המנהרה.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם חף מכל הסתבכות פלילית מכל סוג שהוא. לאורך כל ימי חייו, הן לפני התקופה נשוא כתב האישום והן לאחריה, היה הנאשם אזרח שומר חוק, נורמטיבי אשר גם סייע לרשויות החוק בדרך של התנדבות. כן ציינה כי כתב האישום הוגש לבסוף בגין בעילה אסורה בהסכמה, שזהו הרף התחתון של עבירות המין.

הנאשם אדם נורמטיבי, איש משפחה למופת שעצם הישיבה על ספסל הנאשמים מהווה עבורו אות קין, שיביא גם לצמצום אפשרויות התעסוקה שלו. הוא לא יוכל יותר להיות מדריך צלילה, וודאי לא של בני נוער, וזה הדבר שהוא אהב לעשות יותר מכל. הנאשם לא יוכל יותר לייעץ לפוליטיקאים, לא יצליח לקבל תקציבים להפקת סרטים. הנאשם הושפל ציבורית, בכתבות בעיתונים, ונאלץ להתמודד כך עם בני משפחתו ועם עצמו.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

הנאשם נולד באילת והתגייס לצבא שם שירת בגולני שירות צבאי מלא ואף השתתף במלחמת יום כיפור. הוא שירת במילואים, הוא נושא בתואר של מהנדס אלקטרוניקה ומחשבים אך בחר לעסוק בתקשורת וצלילה. הנאשם מדריך צלילה מוסמך בארבעה ארגונים בינלאומיים, התנדב במשך שנים להדריך נוער חירש בצלילה וכן נוער חולה, התנדב בצוות צוללים של מרחב ירקון כמפקד צוות צוללים. עשה קמפיינים רבים בבחירות לרשויות מקומיות וארציות. הנאשם נשוי ואב לשלושה.

מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, הוא חייב מוגבל באמצעים. ביתו נמצא בהליך כינוס. עד היום הנאשם עבד למחייתו וניסה להחזיר את החיוב החודשי, אך אם יושת עליו עונש של מאסר בפועל, יהיה בכך כדי לדון את ילדיו להחזיר את החוב עבורו והדבר גם ייפגע כאמור באפשרויות התעסוקה שלו. כל זה נכון גם לגבי פיצוי למתלוננת שכן אין לנאשם מהיכן לשלם.

בנוגע לשיהוי, טענה כי כתב האישום הוגש רק כ-16 חודשים לאחר שאחותה של המתלוננת ניגשה למשטרה. וגם צו החיפוש בוצע רק כחודש לאחר שהתקבל מבית המשפט. התנהלות זו מעידה, לדבריה, על כך שהתיק לא דחוף, שלא רואים בנאשם מסוכנות מיוחדת. הנאשם שהה לילה אחד במעצר, ולמחרת שוחרר ומאז ועד היום הוא מסתובב בלי תנאים מגבילים כלל ואף עזב את הארץ מספר פעמים. כך שלא ניתן לבוא ולומר היום שקיימת בו מסוכנות. עוד ציינה שמאז נוצר הקשר בין הנאשם למתלוננת חלפו 6 שנים, והתיק עצמו מתנהל כבר למעלה מ-4 שנים. יש בכך עינוי דין וסבל לנאשם. בנוסף, במהלך אותן שנים ארוכות לא הוגשה כנגד הנאשם אף תלונה, וגם המקרה עם המתלוננת, שהיה מקרה יחיד, נמשך 3 חודשים בלבד, וכאשר המתלוננת ביקשה לנתק את הקשר עם הנאשם, הוא הסכים מיד. הנאשם היה מדריך צלילה, ויש להניח שלו היה עבריין מועד, אזי היה נתפס בקלקלתו במשך השנים בהן הוא עוסק בפעילות זו ומדריך בני נוער. הנאשם הוא גם במאי ומפיק, בחורות רבות מגיעות אליו לאודישנים, והוא לא מעד. כך שברור שלא קיימת ממנו כל סכנה לחברה. לדברי ב"כ הנאשם, לטעון כיום שיש לכלוא אותו מאחורי סורג ובריח בגלל מסוכנותו, זה דבר לא הגיוני.

בנוגע לדו"ח המסוכנות - ציינה כי נקבעה רמת מסוכנות נמוכה, ויש לקחת זאת בחשבון. אשר למצבה הנפשי של המתלוננת – הדגישה ב"כ הנאשם כי בסופו של דבר אין לפני בית המשפט כל חוות דעת מקצועית שמתארת את מצבה הנפשי של המתלוננת. הציגה בפני

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

בית המשפט מזכר לפיו משפחתה של המתלוננת סירבה להסיר את החיסיון הרפואי לפסיכולוגית ולכן היא לא יכלה להעיד. גם היום המתלוננת בחרה לוותר על תסקיר נפגע ולהגיש במקום זאת את גרסתה העצמאית, אך לא ניתנה חוות דעת של איש מקצוע. אין אישור על תרופות שהיא לוקחת, לדבריה, או על מצבה. ב"כ הנאשם הוסיפה שמהצהרתה של המתלוננת עולים דברים הפוגעים באמינותה כמו דבריה שעד היום היא לא מתקלחת לבד, כאשר בבית המשפט העידה שסיימה טירונות. נכון אמנם שהמתלוננת בכתה בבית המשפט, אך יש לזכור שמעמד כזה יכול להוציא בכי מכל אחת. בנוסף הפנתה שוב למחדלי החקירה, שלדבריה אף שלא הביאו לזיכוי של הנאשם, אזי הם צריכים לבוא לידי ביטוי ממשי בגזר הדין.

לאור כל זאת, לאור חלוף הזמן ונסיבות המקרה, ביקשה להסתפק בעונש של מאסר על תנאי. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם מוכן לכל תנאי: פיקוח, טיפול פרטני או קבוצתי. לחילופין, ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ובכך לאזן בין אינטרס הענישה לבין התחשבות בנסיבותיו של הנאשם. עונש של מאסר ממש אינו מידיתי וגם יסכן את הנאשם, כפי שהעיד אחיו. לדברי ב"כ הנאשם, כיום ישנם בישראל 2,100 אסירים המרצים עבודות שירות, מהם 5% שהורשעו בעבירות מין. כך שעונש כזה לסוג זה של עבירות, אינו דרך בלתי סבירה לסיום ההליכים. הוגשו מספר תעודות הערכה שקיבל הנאשם מגופים שונים בגין עבודתו והתנדבותו.

7. הנאשם עצמו נשא דברים, ובעודו בוכה הוא ביקש לנצל את המעמד כדי לבקש סליחה ממשפחתו על הסבל שהיא עוברת. ביקש סליחה גם מהמתלוננת אם פגע בה והצהיר שלא התכוון לכך. בחיים לא פגע באף אחד אלא להיפך: כל חייו עזר והתנדב. פירט. גם בסרטים שלו רוצה להזהיר מפני דברים מסוכנים. ציין ש-5 שנים כמעט ואינו ישן בלילות, הוא "חי מת". הוא ביקש כי בית המשפט ינהג בו במידת הרחמים, ולדעתו למדינה תהיה בכך תועלת רבה יותר מאשר כליאתו במקום כלשהו. לדברי הנאשם הוא רוצה להשתקם.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

8. הנאשם הורשע בשתי עבירות של בעילה אסורה בהסכמה ובשתי עבירות של מעשה סדום.

בתי המשפט הדגישו לא פעם את הצורך להחמיר בעונשם של עברייני מין, ובפרט בכאלה המבצעים מעשיהם כלפי קטינים.

וכדברי בית המשפט בת"פ (ירושלים) 101/96 מדינת ישראל נ' חיים בן מרדכי, תק-מח (1)97, 598, 599:

"בית המשפט הוא אביהם של הקטינים. חובתו להגן על גופם ועל כבודם מפני עבריינים חסרי מצפון שמוצאים בהם טרף קל ותמים לתאוותיהם המיניות המעוותות. טובת הציבור מחייבת להטיל ענישה מחמירה בכגון זה, גם כדי להרתיע את הרבים. במיוחד הכרח לעשות כן לעת כזאת, שבה, למרבה הצער, פשה נגע זה בחברה".

וכן בתפ"ח (תל-אביב-יפו) 1180/04 מדינת ישראל נ' ל' ב' י' א', תק-מח 2005(3) 5511, 5515: "הלכה פסוקה היא, כי יש להחמיר בעונשיהם של עברייני מין ככלל, ובעונשיהם של אלה המבצעים עבירות מין כלפי קטינים בפרט. על העונשים לבטא את התיעוב והסלידה שחשה החברה כלפי המעשים הללו וכלפי מבצעייהם מחד גיסא, ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים מאיך גיסא. זאת ועוד, כאשר מדובר בעבירות מין המבוצעות בקטינים, גובר השיקול ההרתעתי של הנאשם ועבריינים מסוגו, כמו גם הצורך בהגנה על הציבור מפניהם, על פני שיקולים אישיים או נסיבות מקילות של נאשם זה או אחר".

בעניננו, לגבי הנאשם, חברו להן לא מעט נסיבות לחומרה:

א. מהות העבירות וחומרתן. המחוקק הביע דעתו על חומרת המעשים, בכך שאף שמדובר במעשים מיניים בהסכמה, קבע לצידן של העבירות עונש מאסר של חמש שנים.

ב. מהות המעשים ואופן ביצועם, כמתואר בהרחבה בכתב האישום ובהכרעת הדין.

ג. פער הגילאים בין הנאשם למתלוננת – בעבירות בהן הורשע הנאשם, נקבע סייג לאחריות פלילית, כאשר הבדל הגילאים בין הנאשם לקטין אינו עולה על שלוש שנים (סעיף 353 לחוק העונשין). בעניננו מדובר בנאשם שגילו למעלה מפי שלוש מגילה של

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

המתלוננת, במתלוננת הצעירה מבנותיו של הנאשם, בהפרש גילאים של כ- 35 שנה בין הנאשם לבין המתלוננת. הנאשם ניצל את פער הגילאים ואת הפער בנסיון החיים, ליצירת קשר עם המתלוננת שהיתה נערה קטנה מגיל 16, ולביצוע מעשים מיניים במתלוננת חסרת נסיון מיני, אשר נקשרה אליו, והסכימה, הסכמה שספק אם ניתן לראותה כהסכמה, לביצוע המעשים.

ד. הנאשם, גבר כבן 56, במאי ומפיק סרטים, עבד במועדים המתוארים בכתב האישום על סרט שבו שם לו למטרה, כדבריו, להציג לכל את הסכנה שבאינטרנט ובצ'טים. הנאשם פגש באינטרנט את המתלוננת, אז קטינה כבת 15, והחל לשוחח איתה שיחות רבות שנשאו אופי מיני ובהמשכן הם אף נפגשו 3 פעמים, כשבמהלך הפגישות ביצע הנאשם במתלוננת את המעשים בהם הורשע.

הנאשם טען שוב ושוב כי החל לשוחח עם המתלוננת אך ורק לצורך התחקיר שביצע לסרט, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו, אלא דווקא להיפך – הנאשם, שידע את הסכנות שבאינטרנט ואף שם לו למטרה להביא אותן לידיעת הכלל ולהזהיר את הציבור מפניהן, נכשל במעשיו, אף שהיה עליו להבין את חומרתם ואת ההשלכות הקשות שלהם והפגיעה שהוא עלול לגרום למתלוננת.

ה. לא עומדת לנאשם הודאה כנסיבה לקולא.

הנאשם ממשיך להכחיש, גם כיום, את המעשים שיוחסו לו ושהם הורשע בסופו של דבר, ולא זו בלבד אלא שהוא משים עצמו כקורבן וממשיך לטעון שהמתלוננת בדתה הכול מליבה והחליטה לנקום בו לאחר שהבינה שהוא אינו שותף לאהבה שהיא חשה אליו ושלא ימשיך עמה את הקשר.

כפי שצויין בהערכת המסוכנות, הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, לא חש אמפטיה כלפי המתלוננת והוא אינו ער למצבה הנפשי ולקשייה. הפעם היחידה בה הפגין הנאשם רגשות, כדברי הקרימונולוגית, הייתה כאשר נשאל על תוכניותיו לעתיד. ולדבריה: "לא היה ביטוי של אמפטיה כלפי הנערה. הוא היה ממוקד במחיר שעלול לשלם אם יישפט למאסר ובנזק שנגרם לשמו החיובי".

גישה זו של הנאשם ניתן היה לראות גם בבית המשפט: לאורך כל הדיונים שמר הנאשם על פנים חתומים, גם כאשר ישב במשך שעות ארוכות באולם בית המשפט וצפה במתלוננת כשהיא מוסרת את גרסתה תוך בכי, כאשר מצבה הנפשי הקשה גלוי לעין כל.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

כך שמר על "פני פוקר" גם כאשר אחיותיה ואמה של המתלוננת פרצו בבכי במהלך עדויותיהן עת העידו על מצבה הנפשי הקשה של המתלוננת ושל המשפחה כולה, וגם כאשר ש', אחותה של המתלוננת, העידה בבכי על הלידה המוקדמת שחוותה סמוך לגילוי מעשיו של הנאשם, לדבריה בשל הלחץ הנפשי בו הייתה שרויה כתוצאה מהאירועים, שהביאה ללידת בנה הסובל משיתוק מוחין, סבל עמו היא מתמודדת יום ויום ושעה שעה. ורק כאשר שוב היו הדברים קשורים בו, כאשר העידה ביתו, או אז דמעו עיניו של הנאשם ונראה היה כי הפעם הוא מזדהה הזדהות עמוקה עם הסבל שנשמע בבית המשפט. כאשר ניתן לו יומו בבית המשפט תיאר הנאשם, כשקולו נשבר, את הסבל שעובר עליו ועל משפחתו מאז תחילת הפרשה, את הנזק שייגרם לו באם יישלח אל מאחורי סורג ובריח ואת מצבו הנפשי וכדבריו: "אני חי מת". ורק אז, כאשר התחנן על עתידו ועל עתיד משפחתו, ביקש הנאשם סליחה. וגם אז ביקש הנאשם סליחה תחילה מבני משפחתו על הסבל שגרם להם, ורק לאחר מכן מהמתלוננת אם פגע בה.

הדברים מעידים על כך שגם לאחר שנדחתה גירסתו לא מקבל הנאשם אחריות על מעשיו ואינו מצטער צער של ממש על המתלוננת. הבעת הצער והסליחה לפני גזר הדין הינה בבחינת "מעט מידי ומאוחר מידי".

ו. הנזק שנגרם למתלוננת בגין מעשיו של הנאשם - בהקשר זה יצוין כי אמנם לא הובאו ראיות חיצוניות לגבי מצבה של המתלוננת, אלא עדויות בני משפחתה והמכתב שהוגש לקראת גזר הדין, אולם ניתן היה להתרשם ממצבה הנפשי הקשה של המתלוננת בעת שעמדה על דוכן העדים, תארה את הקורות אותה ובכתה ללא הפסקה.

ז. חומרה נוספת ישנה בעצם יצירת הקשר באמצעות האינטרנט, כעולה, בין היתר, מע"פ (חי') 251/05 ו-212/05, באן איתמר נ' מדינת ישראל, תק-מח 2005(2), 3872, בו נקבע כי על בית המשפט לשים דגש על התופעה של שימוש באינטרנט בעת שהוא שוקל את שיקולי ההגנה, ובפרט כאשר מדובר בקטינים. על רשויות אכיפת החוק לשים לנגד עיניהן תופעה זו, ולהגן על הציבור מפני אלה העושים באינטרנט שימוש לרעה. כן נקבע שמאחר ואוכלוסיית בני הנוער היא קורבן פוטנציאלי קל לעברייני מין הפועלים באמצעות האינטרנט, והואיל ואוכלוסיה זו משתמשת תדיר באמצעי תקשורת זה, על בית המשפט מוטל התפקיד להגן על הקטינים ולהרתיע את אלה העושים שימוש באינטרנט לצרכים

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

שאינם כשרים. בית המשפט גם שב והדגיש את הצורך להעניש בחומרה את מי שמנצל את רשת האינטרנט לביצוע עבירות מין בקטינים בפרט.

לקולא יש להתחשב בכך שלמעט התיק הנוכחי הנאשם אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי מכל סוג שהוא, נשוי ובעל משפחה.

הנאשם תרם למדינה בשירותו הצבאי, הן בשירות הסדיר והן במילואים, והוא ממשיך לתרום גם כיום בקורסי הצלילה שהוא מעביר בהתנדבות ובדברים נוספים, כפי שמעידות התעודות שצירף. הנאשם גם תרם בהתנדבות לפוליטיקה המקומית והארצית, כפי שהעידו לפני.

הנאשם מצוי בקשיים כלכליים שהחלו כבר בשנת 2000, דירתו מושכנה והוא חב חובות רבים.

חלוף הזמן מאז האירועים, מהווה אף הוא נסיבה לקולא, הן בכך שבכל אותה עת מאז נחקר הנאשם לראשונה היה הנאשם מצוי בחוסר ודאות, והן בכך שמאז ועד היום לא נתקבלה כל תלונה כנגד הנאשם, לא בעבירות מין ולא בעבירות אחרות. עם זאת יש לזכור כי לפחות חלק מהתמשכות ההליכים נובע מניהול הוכחות על ידי הנאשם, אשר עד היום אינו מודה במיחוס לו.

בנוסף יש להתחשב לקולא בהערכת המסוכנות של הנאשם, שתוכנה אינו קל מבחינת הנאשם אך בסיכומו של דבר נקבעה בה רמת מסוכנות נמוכה.

בסיכומו של דבר, ובשיקול מכלול השיקולים ובהם מטרות הענישה מחד – גמול, הרתעת הנאשם והרתעת אחרים, השיקולים לחומרה כמפורט לעיל והשיקולים לקולא כפי שפורטו, העונש הראוי לנאשם הינו עונש מאסר בפועל, תוך התחשבות בקביעת משך המאסר בנסיבות המקלות ובדברים שהועלו על ידי אחיו של הנאשם.

בנוסף, על אף מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לאור הנזקים שנגרמו למתלוננת כתוצאה ממעשיו הקשים של הנאשם, יש מקום לפסוק לה פיצוי, תוך התחשבות ביכולותיו של הנאשם.

בתי המשפט

פ 004390/05

בית משפט השלום ירושלים

לפני: כבוד השופטת רבקה פרידמן פלדמן ס. נשיא תאריך: 05/01/2010

9. לאור האמור לעיל אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר למשך 12 חודשים.

ב. מאסר על תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת מין.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 30,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום י"ט בטבת, תש"ע (5 בינואר 2010) במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אלקובי, הנאשם וב"כ עו"ד בכר.

רבקה פרידמן-פלדמן, סגן-נשיא

1 ב"כ הנאשם: שוחחתי עם חברתי היא מסכימה לעיכוב ביצוע.

2

3

החלטה

ריצוי עונש המאסר ידחה ליום 28.2.2010 ובמידה שיוגש ערעור עד למתן פסק דין בערעור. במידה שלא יוגש ערעור יתייבב הנאשם במועד זה בשעה 8:30 בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים.

ניתנה היום י"ט בטבת, תש"ע (5 בינואר 2010) במעמד המתייצבים.

רבקה פרידמן-פלדמן, סגן-נשיא

4